เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

นิทานหมากับต่อ

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวันที่ ๑๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๓ บาท ดอลลาร์ได้ ๓๔ ดอลล์ ได้ทุกวันไม่ให้ขาดนะ รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๔,๕๖๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๓๖๕ แท่ง ทีนี้รวมทั้งที่ยังไม่เข้าและทั้งที่เข้าแล้วเป็น ๔,๖๒๘ กิโลครึ่ง ผู้ว่ามาวันนี้ (เมื่อวันจันทร์ไปประชุมเรื่องยาเสพย์ติดที่กรุงเทพครับ) ยาเสพย์ติดนี่ร้ายแรงมากนะ เสียมากทีเดียว ขั้นจมได้เลยนะยาเสพย์ติด หมดอนาคตหาคุณค่าไม่ได้เลย ยาเสพย์ติดเป็นโทษเป็นพิษร้ายแรงมากทีเดียว ทำไมมนุษย์เราถึงหาสิ่งฉิบหายวายปวงมาทำลายกัน มันน่าคิดอยู่มากนะ เพราะยาเสพย์ติดใคร ๆ ก็ทราบทั่วหน้ากันหมดแล้ว ไม่ใช่ของดีเลย แต่ทำไมเอามากล่อมมนุษย์ให้เสียหายไปหมดได้สด ๆ ร้อน ๆ มันน่าคิดอยู่มาก มนุษย์เรานี้ว่าฉลาด มันไม่ได้ฉลาด สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำความฉิบหายแก่โลกรู้กันทั่วโลกเลย แล้วทำไมมาทำกันขึ้นได้ยังไง หวังเอาความสุขได้เงินจากยาเสพย์ติดมาเท่านั้น

ร้ายแรงมากนะยาเสพย์ติด พระศาสนาก็พูดถึงเรื่องหลักธรรมวินัยของพระ ก็เรียกว่าเป็นโทษฐานตัดคอเลย ปาราชิกคำเดียวเท่านั้นขาดสะบั้นไปเลย ปาราชิกเรียกว่าหมดทุกอย่างแล้ว หาราคาไม่ได้แล้ว โยนตูมเลย โทษร้ายแรงมาก ถ้าเทียบทางพระวินัยของพระนี้ปรับเป็นอาบัติสุดขีดเลย คอขาดไปพร้อมเลย รุนแรงมาก มันจะทำให้โลกฉิบหายไปตามมันหมดนะ เมืองไทยเราก็เป็นเมืองมนุษย์สมบูรณ์แบบ พอนี้แทรกเข้ามาปั๊บนี้ขาดลง ๆ ความสมบูรณ์ เป็นภัยขึ้นทันที ๆ อันนี้เป็นสำคัญมากทีเดียว หลวงตาเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์เลยเรื่องกีดกันปราบปรามยาเสพย์ติด เพื่อรักษามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ต่อไป อย่าให้เป็นสัตว์นรกในแดนมนุษย์นี้เลย อันนี้เข้ามานี้เป็นสัตว์นรกในแดนมนุษย์นะ ร้ายแรงขนาดนั้น

วันนี้ทราบถึงเรื่องเครื่องมือแพทย์มาเยอะนะ มาพร้อม ๆ กัน คือเรารับไว้หลายโรง ๆ พอดีมาบรรจบกัน ทางโน้นก็มาทางนี้ก็มาเครื่องมือแพทย์ มีขัดข้องอย่างหนึ่งก็เพราะจำต้องสั่งทางเมืองนอก แล้วก็ไปขัดข้องอยู่ทางโน้น เวลานี้อเมริกากำลังสงครามกันเลยขลุกขลัก ให้เขาโทรไปทางโน้น เมืองไทยเราไม่มีต้องสั่งทางเมืองนอก ทราบมาเมื่อเช้านี้เขามาบอก ติดต่อไปทางเมืองนอก ทางโน้นขัดข้องยังส่งอะไรไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องสงครามอันนี้แหละ อันนี้จึงหยุดชะงัก คอยฟังเรื่องก่อน กำลังติดต่อ เมื่อเช้าได้รับรายการเยอะนะโรงพยาบาลต่าง ๆ เครื่องมือแพทย์เข้ามา

หลวงตาสงสารจริง ๆ นะ สงสารคนไข้ คือเวลาเราไปครั้งแรกในแต่ละโรงพยาบาล ๆ นะ เราจะไปซอกแซกดูหมดทุกแง่ทุกมุม เข้าจนกระทั่งห้องคนไข้ ครัวคนไข้ไปหมด เพราะฉะนั้นถึงได้เรื่องราวออกมาซี ออกมาก็มีแต่ความเมตตาสงสารนะไปดูสภาพนี้ เราเห็นใจหมอเห็นใจพยาบาล ต่างคนต่างตะเกียกตะกายเช่นเดียวกัน อุตส่าห์มาช่วยคนไข้ ทีนี้คนไข้ก็เกาะหมอเกาะพยาบาลซี ทางนี้จะหาทางไหนมาช่วยเหลือคนไข้ได้ เราคิดอันนี้จึงต้องช่วยหนุนเข้าไป ๆ โกดังนี้จึงเปิดโล่งไว้ตลอด เปิดมาสิบกว่าปีแล้ว เปิดตั้งแต่เราไปดูโรงพยาบาล เข้าไปในครัวคนไข้เป็นต้นเหตุน่ะ ที่ได้มาเปิดโกดังนี้นะ คือสาเหตุเป็นมาอย่างนั้น เราไปดูมาแล้วเราก็เลยเปิดโกดังเราเลย

โกดังนี้เต็มเอี๊ยดตลอดนะ คือหลวงตาจะไปไหนมาไหนก็ตาม ไม่ไปก็ตาม สั่งไว้ขาดตัวแล้วบกพร่องไปไม่ได้เมื่อของมีอยู่ ว่างั้นเลย ต้องมีผู้คอยสั่งเสียทางโน้นให้เขาส่งเข้ามาเรื่อย ๆ เต็มในโกดัง เพราะฉะนั้นใครมายุ่งโกดังจึงไม่ได้ ถ้าโรงพยาบาลเปิดโล่งให้เลย บางโรงที่เป็นพิเศษก็ดังเคยเรียนให้ทราบแล้ว โรงไหนที่เป็นพิเศษเราให้เป็นพิเศษก็มี เช่น โรงไกล ๆ ที่เขามา เราคำนึงคำนวณถึงเรื่องการมาของเขา ทำไมเขาถึงต้องมาไกลขนาดนั้น ถ้าหากพอถูไถกันได้อยู่แล้วเขาจะไม่มา การมานี้ดีกว่าการถูไถโดยลำพังตัวเอง ถ้ามีผู้ช่วยบ้างเขาต้องมา นี่ละเราจึงให้เป็นพิเศษ เต็มจริง ๆ เลยรถเอารถเป็นประมาณเลย

เวลานี้เรากำหนดไว้ ๓ โรง โน่น ภักดีชุมพล ฟากชัยภูมิไปอีก ๗๐ กิโล เราเทียบถึงเรื่องจากนี้ไปโคราช ๓๑๕ กิโลเข้าถึงกลางเมืองโคราชเลย อันนี้ ๓๒๒ กิโล ไกลกว่ากัน ๗ กิโล นี่ละภักดีชุมพลยังไกลกว่าอีกตั้ง ๗ กิโล อันนี้ก็ให้เป็นพิเศษ แล้วก็ทางบุณฑริก ฟากอุบลไปโน้นอีก ๖๐-๗๐ กิโลเหมือนกัน แล้วโขงเจียม ๓ โรงนี้สั่งไว้เป็นพิเศษ พระได้เขียนไว้เรียบร้อยแล้ว คือพระจะมาอยู่เป็นวาระ รับรองทั้งโกดังด้วย ทั้งเกี่ยวข้องกับผู้คนที่จะไปเกี่ยวข้องกับเราด้วย เวลาพระเวรองค์ไหนมา เวลาจะเปลี่ยนกันนี้ต้องสั่งเสียกันให้เรียบร้อยทุกอย่างในเรื่องที่เราสั่งไว้ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามนั้น

นี่เรียกว่าเราให้เป็นประจำด้วยความสงสาร โอ๊ย สงสารมาก ไปเห็นมาแต่ไกล ๆ โหย ยังไงกันนี่ จึงต้องเพิ่มขึ้น ๆ เอารถเป็นประมาณใน ๓ โรงนี้ เอาข้าวตบท้าย คือเอาข้าวเป็นประมาณ ถ้ายังพอมีเท่าไรที่เรากำหนดพิเศษให้เต็มเหนี่ยวแล้ว ทีนี้เอาพิเศษอีกอันหนึ่งก็คือข้าว ถ้าหากว่ารถคันนี้ยังพอรับได้อยู่ เอาข้าวเพิ่มให้ ๆ จนเต็มรถหนักทุกคัน แล้วสุดท้ายทุกคันรถเราจะเติมน้ำมันให้หมดเลย ไม่ว่ามาจากที่ไหนเติมน้ำมันให้ทุกคัน ส่วนของให้เต็มอัตราที่เราสั่งเสียไว้เรียบร้อยเคลื่อนไม่ได้ เว้นแต่ของไม่มี

จริง ๆ อันนั้นก็เป็นข้อยกเว้นตามธรรมชาติของมันเอง นอกนั้นต้องให้เป็นไปตามนั้น เราสั่งเสียไว้อย่างนี้

เราทำประโยชน์ให้แก่โลกนี้เราไม่ได้ทำธรรมดาบอกแล้ว เพราะฉะนั้นทุกอย่างจึงเด็ด เด็ดด้วยความเมตตา เด็ดด้วยธรรมล้วน ๆ จึงไม่มีพิษมีภัยอะไร เด็ดเท่าไรยิ่งชุ่มยิ่งเย็น ขอให้พี่น้องทั้งหลายจำเอานะ การช่วยโลกคราวนี้เราช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เรียกว่าคอขาดขาดไปเลย ถึงขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา เราไม่ได้ช่วยเล่น ๆ เรื่องทั่วประเทศไทยนี้ เหมือนว่าเราอุ้มหมดเต็มกำลังของเรา จนคอขาดถึงจะหยุดได้นะ ถ้ายังมีอยู่ก็ซัดกันเลย จนกระทั่งถึงยกข้อเปรียบเทียบขึ้นมา เมืองไทยนี้เป็นสมบัติของชาติไทยทุกคน ใครจะมาแตะต้องไม่ได้ ใครจะมาทำให้ล่มจมฉิบหายเอนเอียงไปยังไงไม่ได้ สมมุติเขาจะมาปล้นเมืองไทยเรา ไหนมาจากไหน สมมุติขึ้นทันทีนะ

สมมุติว่าหลวงตาบัวอาบน้ำอยู่ในห้องน้ำ กำลังแก้ผ้า บอกว่ามหาโจรเข้ามาปล้นบ้านแล้วไหนเท่านั้น ไม่นุ่งผ้า โดดออกไปเลยซัดกันเลย ไม่มีอะไรเวลานั้นมีแต่หมัดก็ซัดเลย เมื่อหมัดเราไม่พอไปยืมหมัดหมามาฟาดให้มันหลงทิศ หมามันมีหมัดทั้งตีนของมันด้วย มีทั้งหมัดบนหลังของมันด้วย หมามีหลายหมัด โดนหมัดหมาตัวเดียวเท่านั้นพวกนี้วิ่งเผ่นเลยอยู่ไม่ได้ พูดนี่หมายถึงสู้ขนาดนั้นว่างั้นเถอะ ไม่ถอยเลย นี่ละเราช่วยโลกช่วยอย่างนี้ เราช่วยด้วยความเมตตา ดูทุกสิ่งทุกอย่าง ไปที่ไหนตาถึงไหนหูถึงไหนจิตใจจะถึงนั้น ๆ มาพิจารณาทันที ๆ ไปโดยหลักธรรมชาติของมันเอง มันหากพิจารณาของมัน ๆ เรื่อยไปอย่างนั้น

ช่วยโลกช่วยจริง ๆ จึงว่าไม่มีอะไรติดไม้ติดมือละหลวงตา จนที่สุดไม่มีใครเกินหลวงตานะ บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่มีคนเคารพนับถือมาก ที่จนมากที่สุดไม่มีใครเกินหลวงตา แต่คนร่ำลือว่าหลวงตานี้ร่ำรวยเป็นเศรษฐี เพราะคนเคารพนับถือมาก เขามานี้คนนั้นเท่านั้นคนนี้เท่านี้ เขาเอามาบริจาคให้เรา ๆ ก็เห็นกันอย่างเปิดเผยอย่างนี้ทุกคน ๆ ทีนี้เวลาหลวงตาจ่ายเขาไม่เห็นล่ะซี นี่ละที่เขามองข้าม คือเวลาเราจ่ายเขาไม่เห็น เขาเห็นแต่เวลารับเงินจากบรรดาศรัทธาทั้งหลายที่มาบริจาคมากน้อยเข้ามานี้เข้าสู่จุดรวมทั้งหมดแหละ ไม่มีอะไรเป็นของเราแหละ เราบอกว่าไม่มี เราไม่เคยได้สั่งเสียใครให้ไปซื้อนั้นนี้มาให้เราหน่อย ไม่มี

ก็มันล้นพ้นอยู่ตลอดเวลาจะเอาอะไรมาซื้อ มันท่วมหัวอยู่มันจะตาย ข้าวกินให้ตายก็ตายหมด พระวัดนี้ตายหมดทั้งวัดเลย มันเหลือเฟือเข้าใจไหม ไม่มีอะไรจะซื้อแล้วจะซื้อหาอะไร ทีนี้ของมาเท่าไรก็ออก นี่พวกญาติโยมบริจาคมามากน้อยทั้งใกล้ทั้งไกลรวมเข้ามา ๆ มาหาเราปุ๊บ ทีนี้เวลาเราจ่ายเขาไม่เห็นล่ะซี เขียนเช็คใบเดียวไม่ทราบกี่แสน ๆ ฟาดเป็นล้าน เป็นล้าน ๆ เป็นของเล่นเมื่อไร เราจ่ายอย่างนี้คนไม่รู้ นี่

ละมันจน ที่เวลาจ่ายคนไม่เห็น เขาก็ว่าแต่เราเป็นเศรษฐี ๆ เราจมอยู่ใต้ดินเขาไม่เห็น พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย ที่เราไม่มีเพราะอันนี้ น้ำใจเรานี้เต็มเปี่ยม หมดแล้วยังจะให้อยู่ตลอดเวลา ถึงขนาดนั้นนะ ความเมตตาต่อโลกเมตตาจริง ๆ

ธรรมไม่เหมือนโลกนะ ความเมตตาถึงสัดถึงส่วนถึงพริกถึงขิงทุกอย่างเลย ธรรมเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงสอนโลกทุกสิ่งทุกอย่างมีอำนาจเป็นทางเดินทีเดียว กว้างขวางมากทีเดียว พูดนี้เด็ดขาด ๆ อำนาจของธรรมพาให้เด็ด ไม่ใช่อำนาจของกิเลส เราไม่ได้นำกิเลสมาใช้ กิเลสไม่มีในหัวใจพูดให้มันตรงศัพท์อย่างนี้เลย ได้ ๕๒-๕๓ ปีนี้แล้วมั้ง ถ้าธรรมดาเราอยู่นี้เรียกว่าแสนสบายล้านสบาย เราไม่มีอะไรกวนใจเรา กิเลสก็ไม่มีมากวน ทุกสิ่งทุกอย่างเราไปบิณฑบาตมาฉันเสียวันหนึ่ง ๆ เดี๋ยวนี้ไม่บิณฑบาตเสียด้วย ขี้เกียจหนักเข้า ตอนเช้าออกจากห้องก็เข้าทางจงกรม เพราะได้คำนวณแล้วการเดินจงกรมกับออกบิณฑบาต ผลได้เสียต่างกันยังไง ทั้งส่วนตัวทั้งส่วนรวม ได้ผลมากน้อยต่างกันยังไง ทีนี้ได้ผลทั้งส่วนตัวและส่วนรวมมากในการเดินจงกรม เพราะฉะนั้นจึงไม่ออกบิณฑบาต เราคิดอย่างนั้นนะ คิดเทียบเคียงหมด

บิณฑบาตคนนั้นใส่ คนนี้ยังไม่ใส่ ยื่นบาตรให้คนนั้น ยื่นบาตรให้คนนี้ ยุ่งคนนั้นยุ่งคนนี้ แล้วงานของเราก็ไปงานอย่างนี้ไปเสีย ๆ ทีนี้กลับมาอิดหิวเมื่อยล้า บางทีจะล้มต่อหน้าคนมันวิงเวียน ก้มรับบาตรแล้วก้มเทบาตร เงยขึ้นแล้วก้ม เงยไปเงยมาเอาละวิงเวียน ๆ นี่ละที่หลีกหนีถึงกับไม่บิณฑบาต คืออันนี้มันวิงเวียน เวลาบิณฑบาตหมุนนั้นหมุนนี้แล้วก้มเงย ๆ ไม่นานมันจะเตือนละ พอมันเตือนแล้วฝืนไม่ได้นะล้มตูมเลย แล้วหนีเสียอย่างนั้น เราจึงหลีกอันนี้เองไม่ไปบิณฑบาต อยู่ในนั้นไม่มีอะไร เดินจงกรมพิจารณาอรรถธรรม

เอ้า ฟังให้เต็มเหนี่ยวนะ จิตอันนี้ไม่มีอะไรเข้าไปเจือปนมีแต่ธรรมล้วน ๆ เท่านั้น จะพิจารณาเรื่องธรรมล้วน ๆ เรื่องโลกสงสารขาดสะบั้นไปได้ ๕๐ กว่าปีแล้ว ไม่มีอะไรเข้ามายุ่งกวนจิตใจเลย ๓ แดนโลกธาตุไม่มี มีตั้งแต่ธรรมล้วน ๆ ครองหัวใจ ใจเป็นธรรม ธรรมเป็นใจ พิจารณาแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกนั้นแหละ แก่เราไม่เห็นมีอะไร เราพอทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว พิจารณาแง่ใดมุมใดลึกตื้นหยาบละเอียด พิจารณาเพื่อโลกเพื่อสงสาร จะปฏิบัติยังไงในแง่หยาบ จะปฏิบัติยังไงในแง่ละเอียด ซึ่งเป็นเรื่องวิถีจิตเดินเพื่อประโยชน์ของโลก จะทำยังไงพิจารณายังไง มันหากเป็นของมันเองในนั้น นี่ละพี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบไว้ ที่ไม่ได้บิณฑบาตเพราะเหตุนี้เองไม่ใช่เพราะอะไร

เรื่องความขี้เกียจเราไม่เคยมีในเรื่องบิณฑบาต ถึงขนาดที่ป่วยนี้ เราไม่เคยปรากฏอีกเหมือนกันนะตั้งแต่ออกปฏิบัติมา แต่เวลาเรียนหนังสือเป็นอีกแง่หนึ่ง เวลา

ไม่สบายไม่ได้บิณฑบาตก็มี แต่เวลาปฏิบัตินี้เราไม่เคยมีไม่ปรากฏ ว่าวันนี้เรายังฉันจังหันอยู่ทั้ง ๆ ที่เราบิณฑบาตไม่ได้ เรายังฉันจังหันอยู่นี้ไม่มี เด็ดขนาดนั้นละฟังซิพี่น้องทั้งหลาย วันนี้ไปไม่ได้หรือ ไปไม่ได้ไม่ต้องกินเท่านั้นพอ ไม่กิน มันไปได้ไป ไปได้แค่ไหนไปบิณฑ์ ถ้ามันยังกินได้อยู่ให้ไป ถ้ากินไม่ได้ไม่ต้องไป ท้องก้าวไม่ออกขาไม่ต้องก้าวว่างั้นเลย ก้าวไม่ให้ท้องกินเข้าใจไหม

เราทำอย่างนี้ทำกับโลก จึงว่าเราสุดขีดนะช่วยโลกคราวนี้ ช่วยเจ้าของก็ดังที่พี่น้องทั้งหลายทราบ พูดให้ใครฟังใครไม่อยากเชื่อความเพียรของเรา ทีนี้เวลาออกมาปฏิบัติต่อโลกนิสัยอันนั้นมันก็มีตามเดิมของมัน มันเด็ด อะไรเด็ดขาดทุกอย่าง ถ้าว่าจริง-จริงมากทีเดียว คอขาด-ขาดไปเลย ความสัตย์ความจริงนี้ต้องให้อยู่เทิดทูนศาสนาต่อไป เทิดทูนธรรมต่อไป คอของเราขาด-ขาดไป นู่นขนาดนั้น นี่ที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วยเต็มกำลังความสามารถ จึงขอให้เห็นใจหลวงตาด้วยว่าไม่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเล่น ๆ นะ เอาจริงเอาจัง ทั้ง ๆ ที่ได้มานี้เราไม่เคยหวังอะไรแม้เม็ดหินเม็ดทรายจากสมบัติที่ได้มานี้ เพื่อโลกทั้งนั้น เราพอทุกอย่างเราไม่สนใจ แต่เพื่อโลก ๆ ทีนี้ความเพื่อโลกมันก็หนักซิ มันใหญ่ มันก็ต้องหมุนเต็มเหนี่ยวของมัน จึงเตือนทางนู้นบอกทางนี้เรื่อย

คราวนี้ทองคำเราได้ ๔ ตันครึ่งกว่าแล้วเวลานี้ที่เข้าคลังหลวงแล้ว เราต้องการมากที่สุดในหัวใจของชาติคือทองคำเป็นอันดับหนึ่ง ดอลลาร์แซงกันไปหรือว่าคู่คี่กันไป ส่วนเงินสดนี้ก็อย่างที่ว่า หมุนทั่วไป ทั้งเข้าคลังหลวงทั้งหมุนออก เราเป็นผู้พิจารณาแต่ผู้เดียว เราพิจารณาเรียกว่าเต็มเม็ดเต็มหน่วย จะแยกออกทางไหน พิจารณาเรียบร้อยแล้วแยก ๆ เช่น เงินสดแยกไปทางทองคำก็แยก จะแยกไปทางช่วยโลกช่วยสงสาร เช่นโรงพยาบาล เป็นต้น เราก็แยกไว้ ๆ เพราะมีความจำเป็นมาทุกด้านทุกทาง โรงพยาบาลก็แทบทุกวันมาขอเรื่อย โรงนั้นจำเป็นอย่างนั้น ๆ ใครพูดขึ้นมามันลืมไม่ได้นะ มันสะดุดหัวใจทันที นี่ละถูไถให้ ๆ ไปอย่างนั้นนะ จำเป็นจริง ๆ เขาถึงมา ไม่จำเป็นเขาไม่มา เขาจำเป็นก็เพื่อโลก เช่นเดียวกันเราจำเป็น

โรงพยาบาลก็เพื่อโลก เราก็เพื่อโลก โลกต่อโลกมันเข้ากันได้ ถูไถกันไปได้แหละ เป็นอย่างนั้นนะ พูดถึงเรื่องความเหน็ดเหนื่อยเราเหน็ดเหนื่อยมาก อ่อนลงทุกวัน ๆ แต่กำลังใจสำคัญมากนะที่มีต่อโลก มีมากจริง ๆ ถูไถตลอดเลย ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจทุกคนนะ บ้านเมืองเป็นสมบัติของเราทุกคน สมบัติในบ้านเมืองแห่งชาติไทยเราก็เป็นสมบัติของเราทุกคน จึงมีหน้าที่ที่จะเข้มงวดกวดขันในการเก็บรักษา ในการบำรุงด้วยกันทุกคน อย่าทำเหนื่อยหน่ายชินชาไปอย่างนั้นไม่ได้นะ

เวลานี้บ้านเมืองไม่เหมือนแต่ก่อน แต่ก่อนบ้านเราเมืองเรา อยู่ที่ไหนก็พออยู่พอกิน เป็นอู่ข้าวอู่น้ำไม่อดไม่อยาก เป็นแต่เพียงว่าการคมนาคมไม่สะดวกเท่านั้น ต่างคนต่างอยู่ต่างคนต่างกินก็สมบูรณ์พูนผลมาตลอด แต่เวลานี้เหตุการณ์บ้านเมืองไม่เหมือนแต่ก่อน ข้างนอกข้างในประสานกันได้ตลอดเวลา ความกระทบกระเทือนทางได้ทางเสียก็ติดตามกันมา ทีนี้เราจะทำอย่างแต่ก่อนไม่ได้นะ เราต้องพลิกจิตใจของเราใหม่ เราอย่าเอานิสัยเดิมมาใช้ ปัจจุบันนี้มันไม่ใช่นิสัยเดิม มันเรื่องราวใหม่ขึ้นมา ถ้าเราพลิกไม่ทันเราก็จมได้ ต้องพิจารณาให้ดี

การระมัดระวังรักษา การซื้อการขายอะไรก็ตาม ขอให้พินิจพิจารณาเสียก่อนแล้วค่อยซื้อ อย่าซื้อสุ่มสี่สุ่มห้า ทุกสิ่งทุกอย่างมักจะเป็นสุ่มสี่สุ่มห้าคนไทยของเรานี้ เอาธรรมวินัยเข้าไปจับถึงรู้ว่าเมืองไทยของเราเป็นเมืองพุทธ แต่เลอะเทอะมากว่างั้นเลย จะเข้ากับศาสนาไม่ได้นะ ดูไปที่ไหนเข้ากันไม่ได้เลย คือมันเลอะเทอะด้วยนิสัยใจคอที่เคยมาดั้งเดิม เฉื่อยชาสบาย นี่เมืองอู่ข้าวอู่น้ำสบายเลยทำให้คนนอนใจ เมื่อนอนใจแล้วทุกสิ่งทุกอย่างมันต้องต่ำลง ๆ ให้ดีดขึ้นไม่มีแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคนเทศน์นี้ให้ฟังเสียงธรรมนะ ฟังเสียงกิเลสมันมีอยู่กับทุกคนไม่ได้เรื่องได้ราวแหละ จะพาให้จม ฟังเสียงธรรมฉุดลากขึ้น ให้ตั้งเนื้อตั้งตัวพินิจพิจารณาตัวเองเสียใหม่ ๆ ทุกคน ๆ

การนุ่งนี่ ผู้หญิงเลวมาก พูดจริง ๆ ผู้หญิงนี่คึกคะนองยิ่งกว่าผู้ชาย นุ่งมานี่โอ๋ย เราอยากเอาหมาไอ้ตูบถือตะไกรวิ่งตามหลัง ทางนั้นหนีบออกแล้ว ทางนี้ยังไม่หนีบ เดินสะวี้ดสะว้าดเปิดโน้นเปิดนี้ เปิดหีเปิดอะไร ถ้ามันมีควยมันเปิดควยออกมาอีกผู้หญิงน่ะ แต่นี้มันมีแต่หีมันเปิดออกมานี่ ดูไม่ได้นะผู้หญิงนี่คึกคะนองมากกว่าผู้ชาย ฟังให้ดีทุกคน มันเป็นยังไงผู้หญิงเรานะ จึงคึกคะนองเอามาก บ้านเขาเมืองเขายังมีขอบมีเขตมีขนบธรรมเนียม การแต่งเนื้อแต่งตัวนุ่งห่มใช้สอยเขายังมีขอบมีเขต เมืองไทยเรานี้เอาชุดหมามาให้มันก็คว้ามับ เอาชุดเม็นชุดเหมาให้มันก็คว้ามับ ชุดผู้ชุดคนมาให้มันไม่จับไม่ถือ มันไม่สนใจ ถ้าเป็นชุดหมูชุดหมาชุดไม่มีท่ามีทางอะไรเลย เลอะ ๆ เทอะ ๆ นี้มันชอบมากทีเดียว

ไปที่ไหนมันไปอวดกันหาอะไร ประสาหีกับควยอวดกันอะไร ตั้งแต่หมามันก็มีนะหีหำของมัน ไปอวดเขาทำไม นุ่งซิ่นนุ่งผ้ามานี่ โอ๊ย เปิดมาทุกด้านทุกทางจนดูไม่ได้ คนดีมีอยู่ในโลกนี้ คนดีนั่นแหละเป็นผู้ที่จะนำโลกนำสงสารให้เป็นความสงบร่มเย็นแน่นหนามั่นคง คนเลอะ ๆ เทอะนี่มีแต่มันจะลากกันลง ๆ ให้จมกันหมดทั้งเมืองไทยเลย ถ้าเอาตามแบบนี้จะจมนะเมืองไทยเรา

ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณา ไม่มีใครพูด ความเลอะเทอะอยู่กับท่านทั้งหลายทุกคน การพูดนี้เป็นความเสียหายไปไหน เตือนให้รู้เนื้อรู้ตัวมีสติสตังยับยั้งตัวบ้างเป็นความเสียหายแล้วเหรอ ถ้าหากว่าอย่างนี้เป็นความเสียหาย ศาสนาไม่มีแล้วเมืองไทย มีแต่หมาล้วน ๆ เต็มเมืองไทย ดูไม่ได้นะ ให้พากันพินิจพิจารณาให้ดี ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมา จะทำอะไร ๆ ผู้ใหญ่ต้องเป็นที่หนึ่งเป็นผู้นำ ต้องพินิจพิจารณาทุกอย่าง การกระทำทุกอย่าง เช่นอย่างเจ้าอาวาสนี่ เจ้าอาวาสเลอะเทอะ วัดนี้เลอะเทอะหมดเลย ถ้าเจ้าอาวาสเข้มงวดกวดขัน วัดนี้ดี อย่างน้อยยังดีนะ สำคัญอยู่ที่ผู้ใหญ่นะ อะไร ๆ อยู่ที่ผู้ใหญ่ หัวหน้าเป็นของสำคัญ นี่เราก็เป็นคนไทยมานานสักเท่าไรแล้ว พิจารณาซิ

การนุ่งห่มใช้สอย พ่อแม่ปู่ย่าตายายเราที่พาดำเนินมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ เป็นประเพณีอันดีงาม สงบเรียบร้อยไม่สิ้นเปลืองอะไรมากนัก ท่านก็พาดำเนินมา ทำไมเราจึงไม่ดู มันเป็นยังไง เวลานี้เอาตาที่ไหนมาใช้ แต่ก่อนตาบรรพบุรุษของเราท่านมีตาอะไรมาใช้ แล้วพาบ้านเมืองให้ล่มจมที่ไหน เวลานี้เรามีตาอะไรมาใช้ ตาเปรตตาผีตายักษ์ตามารละซิ เห็นอะไรคว้ามับ ๆ กลืนตับกลืนปอดเจ้าของ เงินจะติดกระเป๋าไม่มี

การก่อการสร้างเป็นบ้ากันทั้งบ้านทั้งเมือง แล้วเงินติดหนี้ติดสินเขาขนาดไหน ตึกรามบ้านช่อง เห็นเขาสร้างที่ไหนว่าเขามีเงินมีทองเหรอ นั่นมันไปกู้ไปยืมมาจากไหนก็ไม่รู้แหละ เต็มอยู่โน่น ตกลงธนาคารเขาก็ต้องเลยต้องหดมือไม่ให้กู้ให้ยืม กู้ไปแล้วได้มามีแต่อิฐแต่ปูนแต่หินแต่ทราย สร้างยังไม่เสร็จ ทางนั้นก็มาทวงหนี้ ทวงหนี้ก็มีแต่อิฐแต่ปูนนี่แหละจะว่าไง อะไรก็ยังไม่ได้ เงินก็ยังไม่มีให้เขา ผู้ที่สร้างจมลงไป ๆ ทางนี้ยังหวังอีกนะ สร้างยังไม่เสร็จก็หวังว่า สร้างเสร็จแล้วจะมีคนมาซื้อมาเช่า ห้องนั้นได้เท่านั้น ๆ ตึกหลังนี้ขายจะได้เท่านั้น มันมีแต่ลมปากเจ้าของจมอยู่ในนรก ติดหนี้เขาเท่าไร ๆ ออกจากหนี้แล้วเป็นยังไง ดอกเบี้ยมันมาเท่าไรเงิน ดอกเบี้ยก็กลายเป็นดอกบี้ไปซิมันบี้เอา ๆ แหลกหมด ไปซิดูตามถนนหนทางดูไป

เราอย่าเข้าใจว่าเจ้าของเป็นเศรษฐีกุฎุมพีนะ มาสร้างตึกรามบ้านช่องอวดโลกอวดสงสาร อวดประดับประดาตกแต่งภายนอกเก๋ ๆ ข้างในมีแต่หนี้แต่สินจมหัวมันอยู่ดูกันอย่างนั้นซิ ธรรมดูหมดนี่ ธรรมดูไม่ผิด มันมีความมั่งมีอะไร เอามาประดับร้านคนนั้นมีอย่างนั้น คนนี้มีอย่างนี้ มีแต่เรื่องติดหนี้ติดสินพะรุงพะรัง เอามาอวดร้านข้างนอกสวยงาม ข้างในมีแต่หนี้แต่สินเต็มบ้านเต็มเมือง ระโยงระยางพวกแหสู้ไม่ได้นะ ตาแหตาข่ายสู้ไม่ได้ สู้อะไร สู้ตาติดหนี้ติดสินกันไม่ได้ ระโยงระยางไปหมดเลย ไม่ว่าในครอบครัว ไม่ว่าในบ้าน ไม่ว่าในเมือง ไม่ว่าประเทศ ระโยงระยางทั่วหน้ากันหมด ถ้าเราจะก้าวขาออกไปนี้ติดข่ายแห่งความติดหนี้ติดสินนี้ก้าวไม่ออกนะ ติดข่ายเสียก่อน

ข่ายหนี้จะว่าไง มันก็ยังเป็นบ้ากันอยู่ขนาดนั้นเห็นไหม เห็นไหมกิเลสหลอกคน จะพากันเป็นบ้าไปถึงไหน ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้างเป็นไร

อยู่ด้วยความพอดิบพอดี มีความสุขทางด้านจิตใจ ผัวเมียก็ลงรอยกัน ไม่แบ่งสันปันส่วนเรื่องจิตใจไปให้หญิงอื่นชายอื่น ครอบครัวนั้นก็ผาสุกเย็นใจ ไม่มีเงินล้านก็ตาม ครอบครัวนี้เป็นครอบครัวที่มีความสุข ยิ่งกว่าครอบครัวที่มีเงินล้าน แล้วมีเมียมีผัวเป็นแสน ๆ เป็นไหน ๆ พิจารณาซิ มันเป็นยังไงชาติไทยของเรานี่ มันทำไมถึงลืมเนื้อลืมตัว

การแต่งเนื้อแต่งตัว ผู้หญิงนั่นแหละมันคึกคะนองมากกว่าผู้ชาย ทั่วประเทศไทยเราเป็นอย่างนั้นแหละ โอ๋ย แต่งตัวนี้อวด จั๊กมันอวดหาพ่อหาแม่มันอะไรเราก็ไม่รู้นะ พ่อแม่เราไม่เคยอวดอย่างนั้น เราก็ว่าได้เต็มปากละซิ ถ้าพ่อแม่เราเป็นอย่างนั้นเราก็ไม่อยากพูด เดี๋ยวเขาจะมาตีปากพ่อแม่เรา ตีปากเราอีก นี่พ่อแม่เราก็ไม่นุ่งอย่างนั้น อันนี้พ่อแม่ในสมัยปัจจุบันก็ไม่ได้เป็น ทำไมลูกมันยังเก่งนัก มันเก่งกว่าพ่อกว่าแม่ลูกน่ะ โธ้ พิลึกนะ ดูจนดูไม่ได้ แต่งอย่างนั้นเพื่อจะให้เขารักชอบใจ ถ้าเป็นหญิงก็ให้มันได้สักสิบผัว ถ้าผู้ชายก็ไม่ค่อยมีอะไรนัก ไม่ผาดโผนเหมือนผู้หญิง เราเป็นพระเราไม่ได้เป็นผู้ชายผู้หญิง เอาธรรมออกมาสอน ผู้ชายก็มีกิเลสเหมือนกัน แต่ไม่ผาดโผนโจนทะยานเหมือนผู้หญิงพวกบ้านี่ มันพิลึกจริง ๆ เราไม่ได้เอาต่อมาวางไว้นี่สักรังหนึ่ง ต่อใหญ่ ๆ ให้ต่อซัดให้มันเสียงลั่น

นี่ ๆ ป่านี้เขาเรียกไม้ข้าวสาร มันเป็นพุ่ม จะพูดนิทานย่อให้ฟัง นิทานวัดนี้นะไม่ใช่นิทานวัดไหน คือต้นข้าวสารทางโน้นเขาเรียกต้นกระจั๋งนั่นน่ะ ก็คือต้นข้าวสารนั่นแหละ มันแข็งเหมือนข้าวสาร มันมีพุ่มอยู่นั้นแล้วต่อไปทำรังอยู่นี้ซิ รังต่อมันก็สูงขนาดหัวหมา มันทำมาตั้งนานแล้วแม้แต่พระก็ยังไม่เห็น พระไปล้างบาตร โอ่งล้างบาตรอยู่นี้เวลาสาดไป ๆ หมาก็ไปหาเก็บกิน ๆ วันนั้นพอดีสาดเข้าไปในป่าข้าวสาร รังต่อมันรังเท่านี้อยู่นั้นไม่เห็น พระก็ไม่เห็น เขาทำอย่างสงบเรียบร้อย พวกไม่สงบละซิไปทำลายเขา พอล้างบาตรเสร็จแล้ว สาดข้าวไปตรงนั้น หมาก็รุมเข้าไปกิน แย่งอาหารกัน กัดกันฟาดใส่รังต่อซิ ต่อก็แตกรังออกมา ข้าศึกเกิดแล้วมันก็ว่าอย่างนั้นแหละ โจรปล้นบ้านแล้วมันก็แตกรังออกมาซัด

ทีนี้ฟังเสียงหมาเลยไม่มีตัวไหนแพ้ตัวไหนชนะ ฟังเสียงร้องแหง็กหงัก ๆ แตกอึกทึกครึกโครม หมานี่เสียงลั่นไปหมดเลย ก็หมาหลายตัวนี่ มันไปกัดกันใส่รังต่อ ต่อฟัดเอาล่ะซิ ฟังเสียงหมาร้องนี้ โถ ทั่ววัดไปเลย ทีนี้ยังไม่แล้วนะ คือต่อต่อยนี้มันปวดมันเคยต่อยเราแล้วนะ ทีนี้ตัวไหนไปอยู่ที่ไหน วิ่งไปอยู่ในป่าเสียงร้องแง้ก ๆ อยู่ตรงไหนมีแต่เสียงหมาร้องวันนั้น คือมันปวด ต่อมันต่อยแล้วมันก็หนีเข้ารังมันแล้วแหละ

แต่พวกนี้ความปวดมันไม่ได้เข้ารังนั่นซิ มันฟาดหัวหมา ฟังเสียงที่ไหนร้องแหง็กหงัก ๆ อยู่ทั่ววัดเลยวันนั้น มีแต่เสียงหมาร้องแหง็กหงัก ๆ อันนี้ให้พากันพะรุงพะรังมาก ๆ นะ นั้นก็ดีนี้ก็ดีแต่งนี้ก็ดี หนีบทางนั้นแล้วหนีบทางนี้ เวิกวาก ๆ ไปไหนจะมองเห็นหี เดี๋ยว เราจะจับต่อเหล่านี้มาใส่เข้านี้ให้เสียงร้องกันลั่นศาลา มันเก่งนัก

ต่อในวัดเรานี้ยังมีนะ ให้ระวังให้ดีอย่ามาเพ่นพ่านในวัดมากเกินไป เราจะให้มันเก่งกว่าหมากับต่อซัดกัน ฟังเสียงหมาร้องวันนั้น โอ๊ย อดหัวเราะไม่ได้นะ คือตัวไหนอยู่ที่ไหนก็ตาม ต่อเขาต่อยแล้วเขาก็เข้ารังเขาแล้วแหละ แต่ความปวดมันไม่เข้ารังละซิมันอยู่กับหลังหมานั่น มันก็ฟัดหมานี้ ตัวไหนอยู่ที่ไหนร้องแหง็กหงัก ๆ ร้องทางโน้นแล้วร้องทางนี้ อยู่ที่ไหนร้องลั่นไปหมดทั้งวันนะวันนั้น หมาปวดต่อซัดมัน มันเก่งนักเหมือนพวกเรานี่แหละ เราจะได้ไปหาต่อมาไว้ให้มันซัดพวกนี้ ให้มันเสียงร้องแหง็กงัก ๆ อยู่นี้ เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ **หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร** ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd